مردی از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد روزه گرفتن در سفر سوال می کند که رسول الله صلی الله علیه وسلم پاسخ می دهد: «اگر خواستی روزه بگیر و اگر نخواستی نگیر».

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: حمزه بن عمرو اسلمی که زیاد روزه می گرفت، از رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسید: آیا در سفر روزه بگیرم؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنْ شِئْتَ فَصُمْ وَإِنْ شِئْتَ فَأَفْطِرْ»: «اگر خواستی روزه بگیر و اگر نخواستی نگیر».
[صحیح است] [متفق علیه]

ام المومنین عایشه رضی الله عنها خبر می دهد که حمزه بن عمرو اسلمی رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد روزه گرفتن در سفر سوال می کند؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم او را در بین روزه گرفتن و نگرفتن، اختیار داده و می فرماید: «اگر خواستی روزه بگیر و اگر نخواستی نگیر». منظور حمزه رضی الله عنه روزه ی فرض می باشد چراکه رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «هِيَ رُخْصَةٌ مِنْ اللَّهِ»: «اینکه مسافر می تواند در سفر روزه نگیرد، رخصت و ارفاقی از جانب الله متعال است». و از این بخش احساس می شود که وی در مورد روزه ی فرض سوال کرده است. و روایت ابوداود (2403) نیز بر این مساله دلالت دارد که در آن آمده است: «حمزه رضی الله عنه سوال می کند: ای رسول خدا، شتری دارم که مدام با آن سفر می کنم و چه بسا در سفرهایم با ماه رمضان مواجه شوم». و احتمال دارد سوال وی به صورت مطلق در مورد روزه ی واجب یا نفل بوده باشد چون ام المومنین عایشه رضی الله عنها می گوید: حمزه زیاد روزه می گرفت. و روزه گرفتن زیاد از صفات او بوده است. به هر صورت این نشان می دهد که روزه نگرفتن در سفر، رخصت و ارفاقی از جانب الله متعال به بندگانش می باشد؛ بنابراین هرکس از این رخصت استفاده کند، عمل درستی انجام داده است و هرکس در سفر روزه بگیرد، برای او جایز است و روزه ی وی معتبر است و روزه ی واجب وی ادا می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4507